

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.854 van 25 april 2000
in de zaak A. 84.193/VII-18.324.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaten O. LEMAIRE en Th. CHELLINGSWORTH,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Terhulpssteenweg 177/6

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Somalische nationaliteit, op 17 mei 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 maart 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 6 oktober 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij betekend op 16 maart 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 maart 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Th. CHELLINGSWORTH die, loco Advocaat O. LEMAIRE verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur P. DE BROCK, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, van Somalische nationaliteit, komt in België binnen op 9 augustus 1998 en verklaart zich op 10 augustus 1998 vluchteling. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoeker gebruik van het Somalisch, met behulp van een tolk.

1.2. Op 6 oktober 1998 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. De beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 maart 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 6 oktober 1998 tot weigering van verblijf luidt als volgt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 24 november 1998 en 22 februari 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Somalische taal machtig is, en in aanwezigheid van zijn advocaat, Mr. Chellingsworth.

Betrokkene verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Mogadishu en te behoren tot de minderheidsclan Tumal. In maart 1991 werden het huis en de winkel van de familie van betrokkene geplunderd door militieleden behorende tot de Hawiye-clan. Betrokkene en zijn familie vluchtten daarop naar Marka, waar ze een vissersleven begonnen. In juni 1992 vielen militieleden behorend tot de factie van Aideed hun huis daar binnen. Betrokkene werd geslagen en zijn zus en moeder werden aangerand. In februari 1993 werd betrokkene door onbekende militieleden op de markt bewusteloos geslagen terwijl hij daar vis aan het verkopen was. In januari 1994 werden betrokkene en zijn zus gekidnapt door vijf militieleden van de Darod-clan. Toen ze weigerden aan de kant van deze militie tegen de Hawiye-clan te strijden, werden beiden opgesloten en mishandeld. Betrokkenes zus werd tevens besneden. Na twee dagen opsluiting slaagde de vader van betrokkene erin hen vrij te kopen. In juni 1995 vernam betrokkene dat zijn twee broers bij het aanmeren vermoord werden door leden van een militie behorende tot de factie van Ali Mahdi. Daarop besloot de vader van betrokkene met zijn gezin terug te keren naar Mogadishu en opnieuw een winkel te openen. In februari 1996 werd de vader van betrokkene ziek en nam betrokkene zijn werk over. In augustus van datzelfde jaar en in november 1997 werd betrokkene tweemaal bedreigd door handelaars die nog schulden hadden bij betrokkenes vader en weigerden deze aan betrokkene terug te betalen. Nog in 1997 werd de winkel van betrokkenes vader geplunderd door bandieten. Toen betrokkene wilde ingrijpen werd hij mishandeld. In april 1998 vielen opnieuw militieleden, behorende tot de factie van Aideed, de winkel aan. Betrokkenes moeder en zus werden aangerand. Daarna werd betrokkene gescheiden van de rest van zijn familie weggevoerd. Hij werd opgesloten in een kamp in Mogadishu. Op 24 april 1998 viel een vijandige militie dit kamp aan en maakte betrokkene van de verwarring gebruik om te ontsnappen. Hij keerde terug naar zijn ouderlijke woonst

maar vond die verlaten. Na twee maanden werd hij in een moskee herkend door twee van zijn vroegere bewakers. Uit angst voor hun bedreigingen, vluchtte betrokkene naar het huis van een vriend van zijn vader, Mustafa Guled. Hij vroeg deze laatste zijn ouderlijke woonst te verkopen. Met de opbrengst reisde betrokkene naar Addis-Abeba (Ethiopië), waar hij een agent ontmoette die hem op 8 augustus 1998 via Rome (Italië) naar België bracht, waar hij aankwam op 9 augustus 1998. Op 10 augustus 1998 vroeg betrokkene asiel aan in België.

Er dient te worden vastgesteld dat enkele tegenstrijdigheden en hiaten de geloofwaardigheid van betrokkenes relaas volkomen in het gedrang brengen. Zo verklaarde hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verhoor dd. 18 september 1998) niet te weten welke militie in 1991 hun winkel plunderde, terwijl hij tijdens het tweede verhoor door het Commissariaat-generaal stelde dat het een Hawiye-militie betrof. Verder beweerde hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn vader na aankomst in Marka zelf een vissersboot in elkaar knutselde; terwijl hij voor het Commissariaat-generaal (tweede interview) beweerde dat hij er toen één kocht. Tevens vermeldde betrokkene voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn vader in juni 1995 vernam dat zijn broers door militieleden behorende tot de factie van Aideed vermoord werden, terwijl hij voor het Commissariaat-generaal (dd. 22 februari 1999) verklaarde dat de aanvallers volgens de geruchten tot de factie van Ali Mahdi behoorden. Ook beweerde betrokkene voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn vader in april 1998 ziek werd, terwijl hij voor Commissariaat-generaal (dd. 22 februari 1999) stelde dat hij al in februari 1996 ziek werd. Bovendien maakte betrokkene pas voor het Commissariaat-generaal voor het eerst melding van de aanval in juni 1992, waarbij zijn moeder en zus aangerand zouden zijn; de aanval in februari 1993 op de markt, waarbij betrokkene bewusteloos zou geslagen zijn; de kidnapping en opsluiting door Darod-militieleden in januari 1994, waarbij betrokkenes zus besneden zou zijn; de twee incidenten met de schuldenaars van betrokkenes vader en de gewelddadige diefstal in 1997. Ook in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal (ingevuld op 20 oktober 1998) vermeldt betrokkene enkel een aanval in mei 1991, de dood van zijn broers in 1995 en de aanval van april 1998, tijdens dewelke hij werd ontvoerd.

Het medisch rapport (dd. 8 december 1998) dat betrokkene ter ondersteuning van zijn relaas voorlegt, doet geen afbreuk aan de voorafgaande overwegingen.

Verder kunnen betrokkenes reisweg en identiteit, bij gebrek aan documenten terzake, niet worden nagegaan.

Tenslotte bevat het verzoekschrift van betrokkene geen enkel ander element dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 6 oktober 1998.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat, eerste onderdeel, de bestreden beslissing het dringend beroep verworpt op grond van de overweging dat enkele beweerde tegenstrijdigheden en hiaten de geloofwaardigheid van verzoekers verhaal volkomen in het gedrang zouden brengen, zodat zijn aanvraag kennelijk ongegrond zou zijn, terwijl de beweerde tegenstrijdigheden en/of hiaten rationeel verklaard kunnen worden, zodat er in werkelijkheid geen sprake is van tegenstrijdigheden of hiaten, dat verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde niet te weten welke militie in 1991 de gezinswoning aanviel, voor de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde hij dat het een Hawiye-militie betrof, dat dit geen tegenstrijdigheid is vermits Mogadishu gecontroleerd werd door de Hawiye-clan, zodat verzoeker kon stellen dat de gezinswoning aangevallen werd door een Hawiye-militie, dat vermits verzoeker niet aanwezig was bij de moord op zijn broers, zou trouwens zelfs uit een eventuele onzekerheid of twijfel over de identiteit van de moordenaars hoege-naamd niet afgeleid kunnen worden dat verzoekers verhaal ongeloofwaardig zou zijn, dat de bewering dat verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard zou hebben dat zijn vader in april 1998 ziek werd, kennelijk berust op een vergissing bij het vertalen of noteren, dat hij bij zijn verhoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken werd aangemaand zijn verhaal kort te houden, dat hij bovendien nooit de gelegenheid heeft gekregen zijn verklaring te overlopen op eventuele fouten en onnauwkeurigheden, dat de bewering in de bestreden beslissing dat verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard zou hebben dat zijn vader een vissersbootje gebouwd zou hebben, kennelijk berust op een vertaalfout, dat een volledige relaas van de gebeurtenissen, die een

tijdspanne van acht jaar bestrijken, een uitgebreid verhoor vergt, dat noch voor de Dienst Vreemdelingen zaken, noch op de vragenlijst van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoeker de gelegenheid heeft gekregen een volledige verklaring af te leggen, dat het hier slechts een onvolledigheid en geen tegenstrijdigheid met latere verklaringen betreft, dat los van de vaststelling dat de ingeroepen tegenstrijdigheden en hiaten er in werkelijkheid geen zijn, men moet vaststellen dat zij zonder uitzondering pure details betreffen, tweede onderdeel, doordat de bestreden beslissing stelt : "Het medisch rapport (dd. 8 december 1998) dat betrokkene ter ondersteuning van zijn relaas voorlegt, doet geen afbreuk aan de voorafgaande overwegingen", terwijl het medisch rapport verzoekers verhaal zeer duidelijk bevestigt, dat de vaststellingen in het rapport geheel in overeenstemming met verzoekers verklaringen zijn, derde onderdeel, doordat de bestreden beslissing stelt dat verzoekers identiteit en reisweg, bij gebrek aan documenten, onvoldoende nagegaan zouden kunnen worden, terwijl Somalië in 1998 in een toestand van anarchie verkeerde, waarin geen officiële documenten afgegeven werden bij gebreke van enige overheid, dat de vaststelling dat verzoeker geen officiële documenten, waaronder reis- of identiteitsdocumenten bezit, dan ook nietszeggend is;

3.1.2. Overwegende dat, eerste onderdeel, verzoeker op de Dienst Vreemdelingen zaken van 18 september 1998 heeft verklaard : "In maart 91 werden zowel winkel als huis leeggeplunderd door mij onbekende gewapende milities"; dat hij tijdens het eerste verhoor op het Commissariaat-generaal heeft verklaard dat hij door een Hawiye-militie thuis werd aangevallen; dat hij tijdens het tweede verhoor op het Commissariaat-generaal heeft verklaard dat het de Hawiyeclan was maar dat hij niet weet tot welke subclan zij behoorden; dat met betrekking

tot de vissersboot die zijn vader verwierf na de vlucht uit Mogadishu verklaarde verzoeker tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken : "Mijn vader, een heel handig man, knutselde zelf een boot in elkaar zodat we ons geld konden verdienen in de visserijsector"; dat hij tijdens de beide verhoren op het Commissariaat-generaal verklaarde dat de vissersboot werd gekocht; dat wat de moordenaars van verzoekers broers aangaat, verklaarde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken : "In juni 95 echter werden mijn twee broers Ismail en Abdirahman door de Aidid-milities vermoord toen ze aanmeerden met een lading vis"; dat hij tijdens het eerste verhoor op het Commissariaat-generaal verklaarde dat zijn broers werden vermoord door een militie van Ali Mahdi, hij verkreeg die informatie van een klant van zijn vader, Issa genaamd; dat hij tijdens het tweede verhoor verklaarde : "... ik denk dat ze tot de Ali Mahdi-factie behoorden"; dat met betrekking tot de ziekte van verzoekers vader verklaarde verzoeker tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken : "In april 98 werd mijn vader ziek en zo stond ik er haast alleen voor"; dat hij tijdens de verhoren op het Commissariaat-generaal verklaarde dat zijn vader ziek werd in februari 1996 en dat hij herstelde of toch aan de beterhand was in april 1998; dat de Commissaris-generaal in zijn bestreden beslissing vermeldt dat : "Bovendien maakte betrokkene pas voor het Commissariaat-generaal voor het eerst melding van de aanval in juni 1992, waarbij zijn moeder en zus aangerand zouden zijn; de aanval in februari 1993 op de markt, waarbij betrokkene bewusteloos zou geslagen zijn; de kidnapping en opsluiting door Darod-militieleden in januari 1994, waarbij betrokkene zus besneden zou zijn; de twee incidenten met de schuldenaars van betrokkene vader en de gewelddadige diefstal in 1997. Ook in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal (ingevuld op 20 oktober 1998) vermeldt betrokkene enkel een aanval in mei 1991, de dood van zijn broers in 1995 en de aanval

van april 1998, tijdens dewelke hij werd ontvoerd."; dat uit de vergelijking van de verhoorverslagen die werden gemaakt, blijkt dat de vastgestelde hiaten in de verklaringen van verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken en in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal voorkomen;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de Commissaris-generaal op het eerste gezicht in alle redelijkheid tot de vastgestelde tegenstrijdigheden en hiaten kon komen; dat verzoeker het verhoorverslag bij de Dienst Vreemdelingenzaken ondertekende als zijnde in overeenstemming met de inlichtingen die hij gegeven had;

3.1.3. Overwegende dat, tweede onderdeel, in de bestreden beslissing wordt overwogen : "Het medisch rapport (dd. 8 december 1998) dat betrokkene ter ondersteuning van zijn relaas voorlegt, doet geen afbreuk aan de voorafgaande overwegingen"; dat rekening houdend met het feit dat verzoeker nadien een tweede maal werd verhoord door het Commissariaat-generaal en dat er in de bestreden beslissing wordt ingegaan op dit rapport, de Commissaris-generaal op het eerste gezicht wel rekening heeft gehouden met de bevindingen uit het medisch verslag dat verzoeker indiende;

3.1.4. Overwegende dat, derde onderdeel, de bestreden beslissing omtrent de reisweg en identiteit van verzoeker overweegt : "Verder kunnen betrokkenes reisweg en identiteit, bij gebrek aan documenten terzake, niet worden nagegaan"; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen documenten heeft voorgelegd dienaangaande; dat de Commissaris-generaal in alle redelijkheid tot dit besluit kon komen;

Overwegende dat hieruit volgt dat de bestreden beslissing de feitelijke en juridische overwegingen bevat die eraan ten grondslag liggen; dat het enig middel, in geen van de drie onderdelen, ernstig is;

4. Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig april tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.